

ಅವಿವೇಕಿ ಗೂಡಿಕಪ್ಪೆ

■ ಕಾಂತರಾಜು ಕನಕಪ್ಪರ

ಕರ್ತೃ: ಸಂತೋಷ್ ಸಹಿತ್ತು

ಒಹಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಳದಿಗಳಪ್ಪರ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಉದಿನಿಲ್ಲದ್ದ ಹೇರಪ್ಪನ ಕೆರೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಗೊಳಿಸ್ತು ಎಂಬ ಗೂಡಿಕಪ್ಪೆಯೊಂದು ತನ್ನದೇ ಬಿದಾರು ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನೇರಿಸಿತ್ತು! ಮಹಾ ಬಡಾಯಿಕೋರ ಆಗಿದ್ದ ಅದು ಆತ್ಮರತ್ನಿ ಮನೂರೋಗಿದಿಂದ ಬಳಲ್ಲಿತ್ತತ್ತು. ಪಾಪ ಅನ್ನ ಹೋಗದ ಅರಿವು ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿದ ಸದ್ಯಾಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅರೋಟಿಕೊಂಡು ನಲ್ಲಿದಾಡುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ತಾನೊಳ್ಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿ, ತನ್ನಪ್ಪು ಬಲಾಢ್ಯ ಭುವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ‘ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರವಂಚವನ್ನೇ ಕುಟ್ಟಿಕುಟ್ಟೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಬಿಲ್ಲ, ಶರಧಿಯನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯನಂತೆ ಆಪ್ಯೇಷಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಳ್ಳಿ, ಹೊಯ್ದಿಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬಳ್ಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕೊಳ್ಳಬವನು ಇದೀ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯಾವನಿದ್ದಾನೇ ಎನ್ನಿತ್ತತ್ತು. ಅದರ ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಕ್ಷಣ ತಾಳಮೇಳವಿಲ್ಲದ ರೀತಿ, ಫೇಟ್ ಭಕ್ತ ಪ್ರಕಾಳದ ಸಿನಿಮಾದ ಹಿರಣ್ಯ ಕರ್ತಿಪುರಿನಂತೆ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟೆ

ಕೊಳ್ಳಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾಪ ಅದರ ಜೊತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿನ್ನು ಅದರ ಮರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅಪ್ಪನ ಜಂಬುದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನ್ನಿಯ ನನ್ನ ಎಂದು ಅಪ್ಪನ ಬಾಯಿಕೊಳ್ಳು ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗರಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಶಾರ, ಧೀರ, ಅವನನ್ನು ಉಳಿದು ಖ್ಯಾಲ್ಲಿರೂ ಅಶಕ್ತರು ಹೇಡಿಗಳು ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಹೀಗೇ ದಿನಗಳುರುಳಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಹೇರಪ್ಪನ ಕೆರೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಪ್ಪ ಎಂಬ ಸುಪ್ಪಪ್ಪವಾದ ಗೂಡಿಯೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಾಂತ ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜ ಗಾಂಧಿಯರ್ದದ ಹೆಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ, ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೇಕಿದ್ದ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹೊಯ್ದಿದ್ದು ಮೈಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಾಟಿಕೊಡುವ ಸೊಣ-ಸೊಣ್ಣಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊಳಿಸ್ತಣ ಕುಟುಂಬದ ಕಡೆಗೆ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಆಘರ್ತದ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸುಸಂದರ್ಭವೆಂದು ಬಿಗಿದ ಗೊಳಿಸ್ತಣ ತನ್ನ ಪರಿವಾರವೇಲ್ಲಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ‘ಈಗ ನೋಡಿ ಈ ಗೂಡಿ ನನಗೆ ತ್ಯಾಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ನಾನು ಈ ಗೂಡಿಗಿತಲೂ ದೊಡ್ಡವನಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಗೂಡಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಫ್ಫು ಎಂದು ಉದಿದಿತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಾಗಳು ತಾತ್ವವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದಿದಿತ್ತೇನೆ.

ಸಿಕ್ಕ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗೆ ‘ಪರ್ಯಾ ಈಗ ನೋಡಿರಾ ನಾನು ಎಪ್ಪ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಈ ಗೂಡಿಯ ಸಮಕ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದೇನೆ?’ ಎಂದಿತು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಆದ್ಯಂತ ನೋಡಿದ ಕಪ್ಪೆ ಮರಿಗಳು ‘ಇಲ್ಲವ್ವ ನಿನ್ನ ಅದರ ಗೋರಿನಿನ ಸಮಕ್ಕಿ ಆಗಿಲ್ಲ’ ಎಂದವು. ಮರಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುಖಿಭಂಗವಾದ ಗೊಳಿಸ್ತು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಗಾಳಿ ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ‘ಈಗಿ?’ ಎಂದಿತು, ಮರಿಗಳು ‘ಇವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದವು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಗಾಳಿ ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಲುಕಾಡುತ್ತು ‘ಈಗ?’ ಎನ್ನಲು, ‘ಇಲ್ಲವ್ವ ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಗಾಳಿಯ ಕಾಲೀನ ಗೋರಸಲಿನ ಕೊನೆ ತುದಿಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ’ ಎಂದ ತನ್ನ ಮರಿಗಳ ಮಾತುಗಳು ಗೊಳಿಸ್ತಣ ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟವ ಮೊದಲೇ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಂತೆ ಉಳಿದ ಬಳಿದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗೂಡಿತ್ತೊಂದು ಗಾಳಿಯನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಗಾಳಿಯನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಗತಪ್ರಾಣವಾಯಿತು. ಮರಿಗಳು ತಂದೆಯು ಧರಾಶಾಯಿಯಾಗಿ ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದಿನ್ನು ನೋಡಿ ಪೆಚ್ಚಾದವು.

ಅವರೆಕೆ ಗೊಳಿಸ್ತಣ ಮದಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಅದರ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.